

Závěr

Pro investiční rozhodování mají význam jak vlastnosti konkrétního investičního nástroje a očekávaný vývoj investice, tak i tržní situace, která má na její osud značný vliv. V první části si tato práce kladla za cíl podat návod pro rozhodování mezi několika investičními příležitostmi. K tomuto záměru popsala tři ukazatele, které je možno podle požadavků na dané hodnocení využít. Pomocí budoucí hodnoty si investor spočítá celkovou částku, kterou z dané investice za určité období získá. Pomocí současné hodnoty investice zase zjistí, jaká je maximální výše kapitálu, kterou když do daného záměru investuje, tak bude tato investice stále ještě výhodnější oproti jiné investici, s kterou ji srovnává. Procentní výnosnost investice udává vnitřní výnosové procento. Tento ukazatel počítá i s časovým rozložením peněžních toků, poněvadž i toto má vliv na výnosnost investice z důvodu možné reinvestice příjmů. Tyto ukazatele však hodnotí investice jen z hlediska výnosů a neberou v potaz jejich sekuritu. K posouzení sekurity se užívá pravděpodobnostního předpovídání. Investice s různými výnosovými procenty a s různými pravděpodobnostmi lze porovnat pomocí módů či mediánů pravděpodobnostního rozdělení výnosového procenta nebo pomocí očekávaných hodnot výnosového procenta. Výši rizika spojeného s daným očekávaným výnosovým procentem nám udává směrodatná odchylka výnosnosti (příp. rozptyl výnosnosti).

Pro výběr konkrétní investiční příležitosti je zapotřebí i znalost a porozumění jednotlivým nástrojům investování. Jako první byly charakterizovány dluhopisy, kde kromě obecné charakteristiky a popisu základních typů dluhopisů bylo poukázáno na závislost ceny dluhopisu na době mezi výplatami úroků a momentální situaci na trhu v oblasti úrokových sazeb. Poněvadž změny tržních úrokových sazeb jsou jedním z hlavních faktorů ovlivňujících ceny dluhopisů a tyto sazby většinou nezaznamenávají velké změny, nedochází obvykle ani k velkým změnám cen dluhopisů a proto jsou považovány za relativně bezpečný investiční nástroj (samozřejmě v závislosti na emitentovi). Změnu ceny dluhopisu v závislosti na změnách tržních úrokových sazeb udává durace dluhopisu. Výnosy z dluhopisů můžeme v závislosti na zohlednění určitých faktorů počítat pomocí běžného výnosu, výnosu do doby splatnosti nebo výnosu po dobu držení. Analýza akcií je oproti dluhopisům značně složitější. Investoři nejčastěji využívají fundamentální nebo technickou analýzu, čímž se kapitola o akciích zabývá po jejich obecné specifikaci. Základním kamenem fundamentální analýzy je

současná hodnota budoucích peněžních toků. Kromě tohoto ukazatele se však hojně využívá i dalších jako např. zisk na akcii, P/E ratio, dividendový výnos, poměr ceny akcie k čistému jmění na akcii či očekávaná výnosnost po dobu držení. Dalšími hojně využívanými nástroji investování jsou nástroje peněžního trhu, deriváty a fondy kolektivního investování.

Aby se zvýšila sekurita investice, rozkládají investoři rizika mezi více aktiv do investičních portfolií. Portfolia jsou sestavována tak, aby bylo dosaženo optimálního poměru mezi rentabilitou a sekuritou a bylo tak dosaženo optimálního portfolia.

V další části se práce zabývá současnou finanční krizí. Popisuje její dopad na finanční, komoditní a nemovitostní trhy a zabývá se současnými investičními možnostmi. Přes určitou nejistotu lze předpokládat, že se již akciové trhy odrážejí ode dna a tudíž vybrané akcie mohou být perspektivní investicí. V důsledku krize poklesly i ceny dluhopisů, což zvýšilo jejich výnosy do doby splatnosti. Ceny průmyslových komodit by mohly ještě stále klesat, ale ve výhledu několika měsíců by měly opět růst. Výjimkou je zlato, v této době hodně využívané jako uchovatel hodnoty, jehož vysoká cena může být pouze spekulativní bublinou. Zemědělské komodity jsou vždy značně závislé na úrodě. Investici do nemovitostí určených pro bydlení považují v této době za nevýhodnou, poněvadž jejich ceny budou pravděpodobně ještě relativně dlouhou dobu klesat. Oproti tomu by mohly být lukrativní investicí jiné typy nemovitostí.

Při investičním rozhodování je tedy nutno brát v úvahu momentální situaci a z toho vycházející pravděpodobnost budoucího vývoje. S ohledem na tyto faktory si investor sestavuje portfolio podle svých požadavků, vztahu k riziku a podle požadovaného investičního horizontu. Příklady sestavení takových portfolií ukazuje na třech typech investorů, kteří chtějí investovat 100 milionů korun, případová studie v závěru této práce.